

عنوان مقاله:

تدقیقی بر موانع تحقق شهر هوشمند در کلان شهر اهواز از منظر نظریه آشوب

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 8، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمدعلی فیروزی - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

احمد پوراحمد - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مهیار سجادیان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

تبیین موضوع: امروزه، تحقق شهر هوشمند به عنوان پارادایمی مطرح در سطح جهان به منظور رهایی از مشکلات و پیچیدگی های روزافزون ناشی از شهرنشینی گسترده، بیش از پیش مطرح می باشد. پژوهش حاضر نیز، به منظور بهره گیری از نظریه آشوب در چارچوب پارادایم پیچیدگی و درک شرایط پیچیده کنونی کلانشهر اهواز در راستای تحقق شهر هوشمند در این کلانشهر به تحقیق پرداخت. روش: مقاله حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی - تحلیلی می باشد. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه الکترونیکی محقق ساخته مبتنی بر طیف پنج درجه ای لیکرت می باشد؛ که در جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های آماری میانگین، t تک نمونه ای و رتبه بندی فریدمن با استفاده از نرم افزار SPSS بهره گرفته شده است. جامعه آماری پژوهش کارشناسان شاغل در دستگاه های اجرایی دخیل در حیطه شهری اهواز می باشند. نمونه آماری این پژوهش، ۳۸۰ نمونه است که با روش نمونه گیری گلوله برفی و شبکه ای نظارت شده انتخاب گردیدند. یافته ها: بر اساس یافته های تحقیق، نظریه آشوب در کلانشهر حاکمیت داشته و به سبب ضعف مفرط در مولفه تعادل بخش خودسازماندهی از یکسو و توان بالا در سه مولفه آشوبناک اثر غیرخطی، اثر پروانه ای و مجذوب کننده های ناشناس، حاکمیت نظریه آشوب مانعی جدی در راستای تحقق شهر هوشمند در کلانشهر اهواز می باشد. نتایج: بنابراین جهت مدیریت بهینه استقرار شهر هوشمند در کلانشهر اهواز، برنامه ریزی دقیق برای ارتقای مولفه تعادل بخش خودسازماندهی در مقابل شناخت دقیق از سه مولفه آشوبناک اثر غیرخطی، اثر پروانه ای و مجذوب کننده های ناشناس و ضرورت دارد.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، نظریه پیچیدگی، نظریه آشوب، خودسازماندهی، شهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475861>

